

تاریخچه صنعت داروسازی ایران

مجری: دکتر کمال لطفی احمدی

گروه: علوم دارویی

سال شروع: ۱۳۹۳

سال پایان: ۱۳۹۵

چکیده

مقدمه

یکی از مهم ترین انواع شناخته شده مهاجرت پدیده ی «فرار مغزها» یا به بیانی دیگر «مهاجرت نخبگان» می باشد که موجب انتقال سرمایه های انسانی از کشورهای عقب مانده به سمت کشورهای پیشرفته شده است. مهاجرت خسارات جبران ناپذیری به کشورهای مبداء وارد نموده و معمولاً موجب محروم ساختن کشور مبداء از پیشرفت و دستیابی به علم و تکنولوژی می گردد. این مهاجرت در گروه فارغ التحصیلان داروسازی می تواند عوارض زیادی را برای ساختار خدمات بهداشتی و درمانی هر کشوری ایجاد نماید.

روش شناسی

روش تحقیق در این پژوهش پیمایشی توصیفی، مبتنی بر تکنیک پرسشنامه می باشد و تحلیل داده ها به کمک نرم افزار Excel و SPSS و با استفاده از آمار توصیفی و آمار استنباطی انجام شده است.

یافته ها

یافته های به دست آمده از پژوهش نشان می دهد درصد مهاجرت داروسازان به نسبت کل داروسازان رشد نسبتاً قابل توجهی نشان می دهد از ۷/۱٪ در سال ۱۳۸۵ به ۱۳/۸٪ در سال ۱۳۹۴ رسیده است. میزان مهاجرت داروسازان (حدود ۱۴٪) بسیار بالاتر از میانگین مهاجرت ایرانیان (حدود ۲٪) و مهاجرت افراد تحصیل کرده ایران (حدود ۸٪) و میزان مهاجرت در دنیا (حدود ۲/۸٪) است.

بحث و نتیجه گیری

نتایج نشان داد از مهم ترین عوامل موثر مهاجرت از دیدگاه داروسازان داخل کشور وضعیت اقتصادی کشور می باشد، در حالی که از نظر داروسازان خارج از کشور دلایل مهاجرت در وهله اول ادامه تحصیل و پس از آن به دست آوردن موقعیت شغلی و درآمد بالاتر می باشد. همچنین از میان کشورهای مقصد داروسازان برای مهاجرت کانادا در راس بوده و به دنبال آن کشورهای چوچون آلمان، آمریکا، استرالیا، انگلستان، فرانسه و سوئد می باشد. به نظر می رسد امنیت شغلی و یا به عبارتی در دسترس بودن شغل مناسب و درآمد بالاتر، امکان ادامه تحصیل راحت تر و امکانات رفاهی بیشتر از عوامل موثر در مهاجرت داروسازان و همچنین در تصمیم افراد برای انتخاب کشور مقصد می باشد. همچنین میزان مهاجرت داروسازان رو به رشد و میزان آن قابل نیز قابل توجه و تامل می باشد. لذا ضرورت دارد ضمن بررسی های بیشتر برنامه ریزی های لازم در این خصوص توسط مسئولین مرتبط به عمل آید.

کلیدواژه: مهاجرت نخبگان، دانش آموختگان، داروسازی، فرار مغزها، سرمایه های انسانی.